

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/602/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414213511
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414213511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a členov senátu JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. D., H. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 366,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/197/2014-41 zo dňa 11. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 366,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne, počítaným od 15. 11. 2014 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia; odporcovi uložil aj povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 238,49 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd posúdil vec podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, 6, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 4 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „OZ“). Konštatoval, že navrhovateľ uzavrel dňa 11. 01. 2011 s odporcom zmluvu o úvere, na základe ktorej mu odporca poskytol 350,- Eur, ktorú sumu sa zaviazal vrátiť zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 310,- Eur, t. j. celkom sumu 660,- Eur v 11 mesačných splátkach po 60,- Eur, počnúc dňom 15. 02. 2011. V zmluve súčasne navrhovateľ prehlásil, že finančné prostriedky mu boli poskytnuté na výkon povolania. Navrhovateľ v čase uzavretia zmluvy o úvere bol dôchodca. Súd dospel k záveru, že zmluva medzi účastníkmi je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Navrhovateľ vystupoval v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorému bol ponúknutý a poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd preskúmal zmluvu v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.; zistil, že neobsahovala informácie o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré údaje sú v zmysle predmetného zákona obligatórnymi náležitosťami zmluvy a ich absenciu zákon sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov; účelom takejto právnej úpravy je, aby mal spotrebiteľ v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy všetky potrebné informácie k posúdeniu výhodnosti poskytovaného úveru. Preto odporca nadobudol rozdiel vo výške 366,- Eur (žalovaná suma) medzi sumou, ktorú za poskytnutý úver zaplatil a sumou, ktorá mu bola na úver poskytnutá, bez právneho dôvodu.

Okresný súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný a to aj ohľadom úroku z omeškania, ktorý mu priznal v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného do 31. 01. 2013, počnúc dňom 15. 11. 2014, t. j. dňom nasledujúcim po konci lehoty na dobrovoľné plnenie. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Navrhovateľ mal v konaní úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania za 3 úkony právnej služby po 28,22 Eur (príprava a prevzatie vecí, spísanie návrhu a účasť na pojednávaní dňa 11. 02. 2015), 2x režijný paušál po 8,04 Eur (za úkony v roku 2014), 1x režijný paušál po 8,39 Eur (úkon v roku 2015). Nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy konania za vyjadrenie k vyjadreniu odporcu zo dňa 27. 11. 2014, pretože tieto nepovažoval za účelne vynaložené, keďže k vyjadreniu mal možnosť sa vyjadriť priamo na pojednávaní, na ktorom bol prítomný dňa 11. 02. 2015. Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, písm. a), c), d), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa aj hotové výdavky (§ 17 ods. 1 vyhlášky) a to za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 11. 02. 2015, 200 minút cestou z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť za každú začatú polhodinu 14x 13,98 Eur, spolu 195,72 Eur, pričom z tejto sumy si právny zástupca navrhovateľa uplatnil len 50 % vo výške 97,86 Eur, ktorú mu súd priznal. Priznal mu aj cestovné za cestu na pojednávanie z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť dňa 11. 02. 2015, spolu 464 km pri spotrebe pohonných hmôt 6,2 litre na 100 km a pri cene paliva 1,2 Eur za liter, spolu 34,52 Eur, paušálna náhrada 0,183 Eur/km, spolu 119,43 Eur. Aj z týchto trov konania si zástupca navrhovateľa uplatnil len 50%, t. j. sumu 59,72 Eur, ktorú mu súd priznal. Spolu priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 238,49 Eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť do rúk právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. V konaní došlo k vadám, uvedeným v § 205 ods. 2 písm. b), f) a d) O. s. p.. Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania nie je zmluvou spotrebiteľskou, preto v prejednávanej veci bolo potrebné použiť obchodno-právne zákonné ustanovenia. Obchodný zákonník danú problematiku komplexne upravuje osobitným spôsobom a vylučuje aplikáciu Občianskeho zákonníka alebo jeho konkrétneho ustanovenia. Navrhovateľovi nemožno prisúdiť status spotrebiteľa. Nie je v moci spoločnosti POHOTOVOSŤ kontrolovať 400 000 zmlúv, či v každej jednej z nich bol splnený účel úveru. Povinnosťou odporcu je dokázať účel poskytnutia v čase uzatvorenia zmluvy a ten spotrebiteľský nebol. Na čo boli v budúcnosti financie použité, nie je predmetom dokazovania zo strany odporcu. Keďže nešlo o zmluvu spotrebiteľskú, nemôže byť zmluvou bezúročnou a bez poplatkov.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil, jeho rozhodnutie zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu, vyplývajúcemu z listín, doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s § 157 O. s. p.. Skutkové a právne závery prvostupňového súdu, uvedené v odôvodnení rozsudku, týkajúce sa právnej relevantnosti zmluvy o úvere v prejednanom prípade sú správne. Krajský súd sa v podrobnostiach s jeho odôvodnením stotožňuje a na ne odkazuje. Právny vzťah účastníkov, založený na základe zmluvy o úvere zo dňa 11. 01. 2011, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Odvolateľ výslovne popiera právny status navrhovateľa ako spotrebiteľa; s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Navrhovateľ je v zmluve označený menom a priezviskom, rodným číslom a číslom

občianskeho preukazu, čo ho jednoznačne identifikuje ako občana (fyzickú osobu), ktorá pri podpise zmluvy nekonala ako subjekt, konajúci v rámci podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti.

Správny je aj záver okresného súdu spočívajúci v tom, že úver v tomto prípade bol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov, ktoré okresný súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia a zmluva o úvere je v tejto časti absolútne neplatná. Potom nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka vychádza zo správne a náležite súdom zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne a právne správny v plnom rozsahu potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým. Správne rozhodol aj o úroku z omeškania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní náhradu trov konania nepriznal, pretože sa vo veci nevyjadril, trovy konania si neuplatnil, ani mu žiadne zo spisu nevyplynuli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.